De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2026-76383 van:

de heer XXXX, geboren op XXXX, ten tijde van de klacht verblijvend op de afdeling Volte 1C, onderdeel van De Woenselse Poort, tot het navolgende oordeel gekomen.

1. De procedure

De klachtencommissie heeft op 2 september 2026 een klachtformulier ontvangen van klager via diens patiëntenvertrouwenspersoon, te weten mevrouw XXXX. Klager klaagt over:

- het ontbreken van een actueel zorgplan;
- de kamerdoorzoeking en fouillering van klager.

Op 10 september 2026 heeft verweerder beide klachtonderdelen erkend. Gelet hierop hebben klager en verweerder aangegeven een schriftelijke afdoening van de klacht van klager te willen. Er heeft derhalve geen mondelinge behandeling van de klacht plaatsgevonden. De klachtencommissie verklaart de klacht van klager d.d. 2 september 2026 op beide klachtonderdelen **gegrond**.

Klager en verweerder verschillen van mening over de hoogte van de schadevergoeding. Klager heeft een nadere toelichting gegeven op zijn verzoek om een schadevergoeding op 29 september 2026. Verweerder heeft namens de instelling een reactie gegeven op de toelichting op 8 oktober 2026.

De uitspraak van de klachtencommissie op het schadevergoedingsverzoek is daarop bepaald op heden.

2. Inhoud van het verzoek om schadevergoeding en de reactie daarop

Klager verzoekt om een schadevergoeding vanwege het aanhoudend ontbreken van een actueel zorgplan en de volgens hem onzorgvuldig uitgevoerde kamerdoorzoeking, fouillering en inbeslagname van zijn speaker. Voor het ontbreken van het zorgplan vraagt hij € 3.000,-. Hij stelt dat het niet vastleggen van afspraken zijn behandeltraject belemmert en gevoelens van krenking, verdriet, machteloosheid en wantrouwen veroorzaakt. Dat na een eerdere gegrondverklaring van zijn klacht in verband met het ontbreken van een zorgplan nog geen herstel heeft plaatsgevonden, acht hij een verzwarende omstandigheid. Voor de kamerdoorzoeking en fouillering vraagt klager € 150,-, omdat volgens hem wettelijke zorgvuldigheidseisen en interne protocollen niet zijn nageleefd. Hij mocht niet bij de kamercontrole aanwezig zijn, werd in aanwezigheid van andere cliënten gefouilleerd en mocht ondanks recente urineproblemen niet naar het toilet. Dit heeft volgens hem geleid tot onzekerheid, stress, spanning en frustratie. Daarnaast vraagt klager € 5,- per dag voor het niet kunnen gebruiken van zijn volgens hem ten onrechte ingenomen speaker, begroot op € 360,-. Klager verzoekt daarmee om een vergoeding van € 3.510,-, dan wel een door de klachtencommissie naar billijkheid vast te stellen bedrag.

Verweerder erkent beide klachtonderdelen, maar verzoekt de gevraagde schadevergoeding te matigen. Voor het ontbreken van een actueel Wvggz-zorgplan acht verweerder € 350,- billijk, waarbij rekening is gehouden met het uitblijven van tijdig herstel na de eerdere uitspraak. Volgens verweerder was er wel een forensisch zorgplan, dat periodiek is geëvalueerd, en is het Wvggz-zorgplan inmiddels opgesteld en ter accordering voorgelegd. De gevraagde € 3.000,- acht verweerder daarom disproportioneel. Voor de kamerdoorzoeking en fouillering acht verweerder, onder verwijzing naar de Oriëntatiepunten voor schadevergoeding in verplichte zorgzaken, € 20,- passend.

Volgens verweerder betreffen de tekortkomingen vooral de zorgvuldigheid van de besluitvorming en uitvoering en was geen sprake van een langdurige beperking van klagers rechten. Ten aanzien van de speaker bepleit verweerder niet-ontvankelijkheid, omdat deze niet op grond van de Wvggz, maar wegens strijd met interne veiligheidsvoorschriften is ingenomen. Daarbij wijst verweerder erop dat klager geen gebruik heeft gemaakt van de aangeboden mogelijkheid om de ontbrekende schroeven te laten vervangen, waarna de speaker opnieuw beoordeeld en beschikbaar gesteld kon worden.

3. De beoordeling van het schadevergoedingsverzoek

De klachtencommissie is van oordeel dat aan klager een schadevergoeding toekomt. De klachtencommissie neemt het de instelling kwalijk dat zij, ondanks een recent gegrond verklaarde klacht van klager voor een soortgelijk feitencomplex, nog geen actueel zorgplan op orde had ten tijde van het indienen van de onderhavige klacht. Dat is onzorgvuldig en daarom acht de klachtencommissie het ook aannemelijk dat klager zich niet serieus genomen voelt en dat de behandelrelatie en het vertrouwen van klager in de instelling onder druk staan. Onder verwijzing en met inachtneming van de beslissing van de klachtencommissie d.d. 5 mei 2026 acht de klachtencommissie een schadevergoeding van € 250,- plus € 100,- per maand dat het zorgplan sindsdien niet op orde was gerechtvaardigd, aldus voor dit onderdeel een totaal van € 750,-.

Conform de Oriëntatiepunten voor schadevergoeding in verplichte zorgzaken kan een schadevergoeding van € 15,- tot € 20,- per keer worden toegewezen indien beslissingen tot verplichte zorg niet aan de wettelijke voorschriften voldoet. De klachtencommissie ziet op basis van de toelichting op het schadevergoedingsverzoek geen reden om hiervan af te wijken. De klachtencommissie wijst voor het klachtonderdeel doorzoeking van de kamer van klager € 20,- toe aan klager en voor het klachtonderdeel fouillering eveneens € 20,-. In totaal € 40,-.

De klachtencommissie constateert dat de speaker niet in beslag is genomen op basis van verplichte zorg of behandeling. De speaker van klager voldeed niet aan de (veiligheids)richtlijnen van de instelling en klager is in de gelegenheid gesteld om zijn speaker hieraan te laten voldoen. Om die reden wijst de klachtencommissie het verzoek van klager op dit punt af.

De totale schadevergoeding bedraagt derhalve € 790,-, ten laste van de instelling aan klager te voldoen.

4. Beslissing

De klachtencommissie kent aan klager een schadevergoeding toe van € 790,- ten laste van de instelling.

Deze beslissing werd genomen te Eindhoven op 10 november 2026 door de klachtencommissie, bestaande uit mevrouw XXXX, voorzitter, en de leden XXXX, psychiater en XXXX, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, secretaris.

Tegen de beslissing van de klachtencommissie, op grond van de Wvggz, staat binnen 6 weken beroep open bij de rechtbank Oost-Brabant, Leeghwaterlaan 8 te 's-Hertogenbosch:

Artikel 10:7 Wvggz luidt:

1. *Nadat de klachtencommissie een beslissing heeft genomen of indien de klachtencommissie niet tijdig een beslissing heeft genomen, kan betrokkene, de vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande van betrokkene een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift indienen bij de rechter ter verkrijging van een beslissing over de klacht.*

2. *De termijn voor het indienen van een verzoekschrift bedraagt zes weken na de dag waarop de beslissing van de klachtencommissie aan de verzoeker is meegedeeld, dan wel zes weken na de dag waarop de klachtencommissie uiterlijk een beslissing had moeten nemen.*